

Dommer vil erkende, at han har dømt sig selv ved de Udtalelser, han nylig fremkom med. Jeg har overfor det ærede Medlems Ændringsforslag blandt andet gjort gældende, at Forslaget kun sigtede til i øverste Instans at gøre Sagen til et Domsanliggende, medens den i de to lavere Instanser vedblev at være et administrativt Anliggende. Nu siger det ærede Medlem: Ja, det ser han meget godt, det er fejlt, men Ændringsforslaget er et Kompromisforslag. Men ved at sige det har det ærede Medlem dømt sig selv. Man kan ikke gaa paa Kompromis med Grundloven. Hvis det følger af Grundloven, at dette Spørgsmaal er en Domstolssag og det skal skilles ud som saadan, saa maa man gøre det helt igennem, rent og klart, og man kan ikke afgøre det ved et Kompromis. Nu ved jeg, at det ærede Medlem er en saa principfast Mand, at han aldrig, hvis han mente, at det var noget, der var fastslaaet ved Grundloven, vilde gaa paa Kompromis. Naar det ærede Medlem da er villig til at gaa paa Kompromis, slutter jeg ogsaa deraf, at det ærede Medlem i sit stille Sind erkender, at hans Opfattelse dog ikke er saa fuldkommen sikker, som han hævder den at være.

Ordføreren (S. Sørensen): Det er let forstaaeligt, at jeg ikke skal blande mig i Debatten mellem Juristerne om de Nuancer, der kunne være i Forstaaelsen af den administrative og dømmende Myndighed. Men efter de Forhandlinger, vi havde i Udvalget, og efter Konferencen med den højt-ærede Minister blev Udvalget enigt om at indtage den Stilling, der er udtrykt i dets Forslag. Jeg skal fremdeles anbefale Udvalgets Forslag. Den højtærede Justitsminister er jo ogsaa Jurist, og da han tillige har Ansvar som Minister, kunne vi vistnok følge ham i dette Stykke.

Til det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Lindø) skal jeg sige, at naar der er kommet til at staa „fast ansatte“ Lærere, hvad der ikke stod i selve Lovforslaget, hvor der er Tale om, hvem der skal vælges til Vægeraadet, saa har det ikke været Udvalgets Mening, at der derved skulde skabes nogen principiel Forskel. Det har slet ikke været drøftet, at nogen Lærer, enten i den offentlige eller private Skole, skulde holdes ude, og jeg skal derfor foreslaa Udvalget mellem 2den og 3die Behandling at vælge et andet Udtryk, der kan tilfredsstille det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds.

Hermed antager jeg i hvert Fald foreløbig for mit Vedkommende at være færdig. Jeg haaber, vi skulle kunne ændre de Ting, der her nu har vist sig Enighed om at ønske ændrede, saaledes Spørgsmaalet om, hvem der skal vælges til Vægeraadet i København, og eventuelt et Par andre mindre betydende Spørgsmaal, og at vi derefter kunne fortsætte Forhandlingen af Lovforslaget, saaledes at det hurtigt kan forlade dette Ting.

Sveistrup: Jeg vil kun bemærke, at da Grundloven siger, at Retsplejen skal saa snart og saa vidt som muligt skilles fra Forvaltningen, er det klart, at naar man paa et vist Omraade ikke kan opnaa den fulde Udskillelse, kommer man dog Grundloven nærmest, og vi ville i den foreliggende Sag komme den saa nær, som vi kunne have Haab om at komme den, ved paa det øverste og vigtigste Trin at foretage Udsondringen.

Justitsministeren (Alberti): Det forekommer mig dog, at det ærede Medlem, naar han har den Opfattelse af Grundloven, som han har, ikke paa dette Punkt af Sagen kunde gaa paa Kompromis, men maatte forelægge sit Forslag rent og klart grundlovsmæssigt her i Tinget, for at se, om ikke de øvrige Medlemmer havde den samme Grundlovsofattelse som han.

Alfred Christensen: Det lader jo til, at der ikke er saa lidt Rebellion mellem den ærede Justitsminister og det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Sveistrup). Vi begyndte med de forsømte Børns Opdragelse, og nu ere vi allerede inde paa en standende Grundlovsstrid. Jeg udtaler min Forventning om, at dette maa udvikle sig.

Justitsministeren (Alberti): Jeg tror, at Tiden vil gøre det ærede Medlems Forventning til Skamme. For øvrigt er det ikke rigtig let at forstaa, om det er den Maade, hvorpaa det ny Parti, som siger, at det i alle mulige Sager, undtagen en enkelt, vil støtte Regeringen — om det er den Maade, hvorpaa det vil støtte den.

Alfred Christensen: Det er ikke den Maade, men det er een af de Maader.

Justitsministeren (Alberti): Jeg venter med stor Spænding paa at se nogle flere lige saa vellykkede Maader.